

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 36. Pacis negotium Cæsarem inter & Hungaros rebelles maturatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

comperta Hussari, qui simulata fuga in Sæc. XVII. infidiis latebant, Turcas tumultuario A. C. 1606. impetu in urbem penetrantes tanto furore adorti sunt, ut bis mille trucidatis cæsoque Bassa ceteros in fugam agerent. Hæc tamen clades Barbaros in Christianorum excidium intentos minime absterrebat, quo minus rebelles Heiduccos, qui numero quindecim milium haud minores erant, ad vastandam late regionem, promissis etiam pecuniarum subsidiis animarent.

§. XXXVI.

Pacis negotium Cæsarem inter & Hungaros rebelles maturatum.

Hucusque iterata pacis conciliatio P. Calmet optato caruit successu, reluctantibus hist. Univers. lib. 153. semper Hungaris Protestantibus, Trauan. l. 136. qui exclusis Ecclesiasticorum suffragiis Hertenberg. hist. Pragmat. sibi de privilegiis & sectæ suæ profitendæ libertate satis superque caveri postulabant. Ex adverso autem tam Botskaius quam Illishascius ad pacis consilia propensum exhibebant animum: Horum pariter votis accesserat Matthias Austriæ Archidux, qui amplissima potestate, quam a Rudolpho Cæsare fratre suo habebat, præprimis domesticos in Hungaria motus componere statuit. Hanc in rem Falkensteinium, Mollartum, Hist. Eccles. Tom. LIV.

Sæc. XVII. tum, Liechtensteinium, Boknerum,
A. C. 1606. Ekbodium, Turzonem, Forgatzium &
 Krempurgum, omnes primæ Nobilitatis
 Viros delegabat: Vicissim vero Bots-
 kajus Illishascium, Vichellium, Ostium,
 Homonaium, & Nagiaporium aliosque
 primarios Hungaricæ Nobilitatis Ma-
 gnates Viennam, ubi pacis conventus
 ageretur, decernebat. Fervebat utrius-
 que partis studium, crebroque nuntii
 ad Cæsarem, & ad Botskaium gravi
 morbo correptum commeabant, tandem
 vero pacis articuli proponuntur omnes,
 excepta solum Religionis libertate;
 quamvis enim jam evoluta biennio ex-
 tra comitia decretum esset, ut Re-
 ligio relinqueretur cunctis libera, Pro-
 testantes tamen Hungari generale hoc
Religionis nomen ad Lutheranæ, Cal-
 vinianæ & Catholicæ Religionis liber-
 tatem differtis verbis extendi postula-
 bant, pacis mentionem fieri recusanti-
 bus, donec eorum pertinaciæ cunctis
 hæreticis innatæ satisfaceret. Cessit tan-
 dem Matthias Archidux, qui omnibus
 Hungaris, Sectæ, quamcunque vellent
 sequi, profitendæ libertatem promisit,
 rem non Cæsaris, sed propriam agens.
 Cautum tamen, ne exinde ullum Ca-
 tholico-Romanæ Religionis præjudicium
 fieret, Sacerque Ordo sua Templum
 prorsus integra, intactaque retineret,
 & si

& si quæ barbarum tempore occupata fuerint, sine mora Catholicis restituerentur. Sæc. XVII.
A. C. 1606.
 Sublato igitur præcipuo obice in sequentes articulos facile conspiratum. I. Ut pax cum Turcis pariter æquis conditionibus fanciatur. II. Palatinus a Regni Ordinibus eligendus jus inter partes dicat, inconsulto Cæsare, interim vero Matthias Archidux non Gubernatoris amplius, sed Proregis titulo uteretur. III. Regni corona annuente Cæsare Pofonium transferretur, & in Cæsaris custodia relinqueretur. IV. Cæsarei Quæstoris potentia ultra vectigalium administrationem non extendatur. V. Imperatori libera Episcopos nominandi potestas relinquatur, iique in consilium deinceps admittantur, dummodo Hungaricæ Nationis Nobiles sint. VI. Jesuitæ non sibi solis tot Regni bona vindicent, sed Regum donationes juxta Regni decreta fiant. VII. Præfecturæ Hungaricæ & annexæ Provinciæ per Hungaros administrantur, eæque nullo Religionis discrimine bene meritis a Rege attribuantur. VIII. Botskaio Transylvania cum titulis & arcibus annexis cedatur, unacum decimis Agriensibus ultra Tibiscum: si tamen sine mascula prole decedat, cuncta ad legitimum Hungaricæ Regem devolvantur. IX. A Botskaio proscriptis bona restituantur.

Sæc. XVII. tur. X. Denique, Heiduccis stipendio
A. C. 1606. perfoluto, præteritorum oblivio utrin-
 que fervetur. Hæc die decima quarta
 Septembris Viennæ conclusa ab utrius-
 que partis Delegatis subscripta Bohemis,
 Moravis, Silesitis & Austriacis Prote-
 stantibus sigillo suo firmanda, ut con-
 ventum erat, tradebantur, iisdem re-
 licta potestate, ut Protestantes Imperii
 Principes ad horum capitum approba-
 tionem invitare valerent. Illishascius
 quoque nulla mora Cassoviam ad Bots-
 kaium, quæ gesta essent, relaturus con-
 cessit: Postea admissi ad Matthiam Le-
 gati & rebellionis veniam petentes in gra-
 tiam redire, confestimque ad Serdarem
 Bassam quidam decreti sunt, qui eum
 de pacis articulis certiolem facerent,
 ne quid hostile impostero in Cæsareis
 provinciis moveret, sed adventantes
 propediem Legatos quiete præstolare-
 tur: Solus obstiterat adhuc Rudolphus
 Imperator, qui a subditis sibi leges præ-
 scribi, Transylvaniam rebelli hæretico
 relinqui, & sectæ libertatem pactis fir-
 mari, indignissime ferebat, tandem ve-
 ro non propria sed Ministrorum volun-
 tate, pacem ratam habuit.

§. XXXVII.

Pax Cæsarem inter & Turcas agitata.

Pace